

Forslag

til

Lov om godtgørelse for dyrtiden.

Fremsat den 3. december 1974 af *finansministeren*.

§ 1. Der skal for indkomståret 1975 til skattepligtige personer med A-indkomst, jfr. dog stk. 2, 4.-7. pkt., eller indtægt om bord udbetales en godtgørelse for dyrtiden.

Stk. 2. Godtgørelsen for dyrtiden udgør 100 kr. om måneden for perioden 1. marts -31. december 1975. Personer, for hvem dyrtidsreguleringen af arbejdsvederlaget på grundlag af januarpristallet for 1975 først finder sted pr. en senere dato end 1. marts 1975, har alene ret til månedlige godtgørelser i tiden fra denne senere dato og indtil 31. december 1975. Den samlede godtgørelse for indkomståret 1975 kan højst udgøre 10 pct. af A-indkomsten og indtægten om bord. Ved denne beregning medtages de af lov om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag m.v. omfattede pensioner. Der skal derimod ses bort fra alle andre former for pension, folkepension, pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m.fl., invalidepension og invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg samt fra arbejdsløshedsunderstøttelse. Det samme gælder løbende udbetalinger i henhold til forsikringer eller indekskontrakter samt udbetalinger fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Finansministeren kan bestemme, at der også skal ses bort fra andre former for A-indkomst.

Stk. 3. Omfatter indkomstansættelsen en kortere periode end et år, beregnes godtgørelsen for dyrtiden før omregningen af den skattepligtige indkomst efter kildeskattelovens § 35, stk. 3.

§ 2. Arbejdsgiveren (den indeholdelsespligtige) skal foretage foreløbige udbetalinger af godtgørelsen i forbindelse med udbe-

taling af A-indkomst og indtægt om bord vedrørende perioden 1. marts-31. december 1975. For de personer, som er nævnt i § 1, stk. 2, 2. pkt., påbegyndes udbetalingen af foreløbige godtgørelser på det tidspunkt, hvor dyrtidsportionerne falder bort. Den foreløbige udbetaling skal omfatte godtgørelsen for den periode, A-indkomsten eller indtægten om bord vedrører. Kun arbejdsgivere, som indeholder skat i henhold til et hovedkort, herunder frikort, eller et sømandsskattekort, skal foretage foreløbige udbetalinger. Om bord på skibe, der er omfattet af sømandsskatteordningen, foretager skibsføreren udbetalingen på rederiets vegne.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsgivernes foreløbige udbetalinger af godtgørelsen for dyrtiden og bestemmer størrelsen af de foreløbige godtgørelser pr. uge og dag.

Stk. 3. Der udbetales ikke foreløbige godtgørelser ved udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelser samt de pensioner m.v., som er nævnt i § 1, stk. 2, 5. og 6. pkt. Finansministeren kan bestemme, at der ikke skal udbetales foreløbige godtgørelser vedrørende A-indkomst, som efter bestemmelse i medfør § 1, stk. 2, 7. pkt., er holdt uden for beregningen af godtgørelsen for dyrtiden.

Stk. 4. Arbejdsgiveren modregner de udbetalte foreløbige godtgørelser ved afregningen af indeholdt skat efter kildeskattelovens § 56 eller sømandsskatteovens § 11. Skattemyndighederne skal refundere arbejdsgiveren udbetalte beløb, som ikke kan dækkes ved en sådan modregning. Finansministeren fastsætter nærmere regler om modregning og refusion af udbetalingerne.

Finansmin. j. nr. Skd. L.A. 328-1974.

Stk. 5. Efter regler, som fastsættes af finansministeren, skal arbejdsgiverne over for indkomstmodtagerne og skattemyndighederne redegøre for de udbetalte foreløbige godtgørelser. Kildeskattelovens § 57, stk. 2 og 3, 1. pkt., gælder for redegørelserne over for skattemyndighederne. Finansministeren kan tillige fastsætte regler om arbejdsgivernes regnskabsførelse vedrørende udbetalingerne af foreløbige godtgørelser.

§ 3. De foreløbige udbetalinger af godtgørelser, jfr. § 2, og den beregnede godtgørelse efter § 1, stk. 2 og 3, tages i betragtning ved slutopgørelsen ifølge kildeskattelovens § 60 for indkomståret 1975. Finansministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 2. Finansministeren kan bestemme, at godtgørelsen for dyrtiden vedrørende indtægt om bord over for de sømandsbeskattede skal anses for endelig afgjort med de foreløbige udbetalinger efter § 2.

§ 4. Skattemyndighedernes fastsættelse af godtgørelse for dyrtiden i forbindelse med slutskatteberegningen for 1975 kan påklages efter landsskatteretslovens regler om klage over indkomst- og formueansættelsen.

Stk. 2. Hvis en indkomstmodtager finder, at arbejdsgiveren med urette har nægtet ham udbetaling af en foreløbig godtgørelse, kan han indbringe spørgsmålet for den kommunale ligningsmyndighed i den kommune, hvor arbejdsgiverens virksomhed er beliggende. Denne ligningsmyndighed kan pålægge arbejdsgiveren at foretage udbetaling af en foreløbig godtgørelse.

§ 5. Godtgørelsen skal ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

§ 6. Med bøde eller hæfte straffes den arbejdsgiver, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlader at

1. udbetale de foreløbige godtgørelser efter § 2 og § 4, stk. 2, 2. pkt.,

2. redegøre for de foreløbige udbetalinger af godtgørelse over for indkomstmodtageren, jfr. § 2, stk. 5, 1. pkt., eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med en sådan redegørelse, eller

3. indsende de i § 2, stk. 5, 1. pkt., omhandlede redegørelser rettidigt til skattemyndighederne, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med en sådan redegørelse.

§ 7. På samme måde som anført i § 6 straffes den, der lader sig udbetale godtgørelse for dyrtiden vidende om, at han ikke er berettiget til godtgørelsen.

§ 8. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 9. Er en af de lovovertrædelser, der er nævnt i §§ 6 og 8, begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 10. Kildeskattelovens § 79 gælder for de lovovertrædelser, der er nævnt i §§ 6-8.

§ 11. Den skattefri godtgørelse for dyrtiden udredes af statskassen.

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 13. Loven træder i kraft den 1. februar 1975.

for ordningen. Det gælder f.eks. løn til privat hus-hjælp.

Da der alene bør ydes lønmodtageren ét foreløbigt godtgørelsesbeløb i perioden, bestemmer lovforslaget, at det kun er den arbejdsgiver, som er i besiddelse af lønmodtagerens hovedskattekort (herunder frikort) eller sømandsskatte kort, der skal og kan udbetale den foreløbige godtgørelse. Det gælder også for lønmodtagere, som beskattes med brutto-trækprocent.

Det vil nærmere blive overvejet, om det er muligt at udforme en ordning, hvorefter godtgørelsen ikke ydes til persongrupper, som kun lejlighedsvis har lønnet arbejde.

Arbejdsgiverne skal efter lovforslaget have dækning for udgifterne til de foreløbige godtgørelsesbeløb ved at modregne de udbetalte beløb i den kildeskat, som de månedsvi indbetaler til kildeskatte direktoratet. I de — antagelig ret få — tilfælde, hvor arbejdsgiverens udbetaling af godtgørelse overstiger den indeholdte skat, skal han have forskelsbeløbet udbetalt efter regler, som fastsættes af finansministeren.

Der skal efter forslaget ligeledes fastsættes regler for, i hvilket omfang arbejdsgiverne over for skattemyndighederne skal gøre rede for deres udbetalinger af godtgørelsen.

Udgifterne til godtgørelsen for dyrtiden foreslås afholdt af staten. De samlede udgifter kan rent skønsmæssigt anslås til ca. 2.000 mill. kr.

Med hensyn til den administration, som ordningen vil medføre, bemærkes, at lovforslaget knytter godtgørelsen for dyrtiden til det eksisterende kildeskatte system og de dertil knyttede myndigheder og funktioner. Det må antages, at ordningen vil medføre et begrænset merarbejde for arbejdsgiverne og skattemyndighederne.

- 1) *Arbejdsgivernes opgaver* går i korthed ud på
 - at udskille den berettigede personkreds,
 - at foretage udbetalinger af godtgørelsen,
 - at modregne udbetalte beløb i indeholdt kildeskat,
 - at orientere skatteyderen ved lønudbetalingen om det foreløbige godtgørelsesbeløb og
 - at orientere skattevæsenet om den nettoskat, som fremkommer, når den foreløbige udbetaling trækkes fra den indeholdte kildeskat.

Funktionerne er forholdsvis enkle og knytter sig i det store og hele til det arbejde, som arbejdsgiverne i forvejen har med kildeskatten.

- 2) Efter lovforslaget skal *skattevæsenet* varetage følgende opgaver:

a. Skattevæsenet yder arbejdsgiverne dækning for de foreløbige udbetalinger, idet beløbene af arbejdsgiverne modregnes ved afregningen af indeholdt kildeskat, og der ydes en kontant refusion for de foreløbige udbetalinger, når disse ikke kan modregnes i de indeholdte A-skatter.

b. Ved ligningen for indkomståret 1975 udskiller ligningsmyndighederne de A-indkomster og sømandsindtægter, som danner grundlag for beregningen af godtgørelsen. Indkomsterne markeres og indberettes, således at de kan indgå i beregningen af slutskatten for indkomståret 1975.

c. På grundlag af oplysningerne om størrelsen af A-indkomsten og sømandsindtægten beregner kildeskatte direktoratet som led i slutskatteberegningen for 1975 det endelige godtgørelsesbeløb. Ved slutopgørelsen tages der hensyn til både det beregnede endelige godtgørelsesbeløb og de foreløbige udbetalinger. Det sker ved, at den beregnede indkomstskat til staten reduceres med det beregnede endelige godtgørelsesbeløb, og den betalte skat reduceres med den foreløbige udbetalte godtgørelse. Hvis de foreløbige udbetalinger afviger fra det beregnede endelige godtgørelsesbeløb, vil dette blive reguleret gennem en forøgelse eller en formindskelse af enten restskatten eller den overskydende skat.

d. Den kommunale ligningsmyndighed tager stilling til klagemål vedrørende de foreløbige udbetalinger. Desuden udøver den kommunale ligningsmyndighed en vejledende virksomhed over for både arbejdsgivere og lønmodtagere.

e. Den fornødne kontrol med udbetalingerne henlægges til de kommunale ligningsmyndigheder som led i kildeskatteordningens arbejdsgiverkontrol. Der er formentlig kun i begrænset omfang behov for kontrol med beregningen af den enkelte foreløbige udbetaling.

f. Landsskatte retten tager stilling til klager vedrørende beregning af det endelige godtgørelsesbeløb. Da reglerne om beregningen af godtgørelsen er forholdsvis enkle, må det antages, at der kun bliver tale om ret få klagesager vedrørende godtgørelsen for dyrtiden.

Til de enkelte lovbestemmelser bemærkes:

Til § 1.

Kredsen af personer, som er omfattet af ordningen, er nærmere afgrænset i stk. 1. Det drejer sig om skattepligtige, som i indkomståret 1975 har haft A-indkomst (bortset fra de sociale pensioner og visse andre A-indkomster, jfr. stk. 2, 4.-7. pkt.) eller indtægt om bord (sømandsindtægt).

januar-dyrtidsportionerne skulle have været udbetalt, dog højst 10 pct. af lønmodtagerens A-indkomst og indtægt om bord i hele indkomståret 1975.

Ved lønudbetalingen skal arbejdsgiveren som hidtil give lønmodtageren oplysning om den indtjente løn og den heri indeholdte foreløbige skat. Den herefter fremkomne nettoløn skal efter forslaget forhøjes med det foreløbige godtgørelsesbeløb for lønperioden, og dette tillæg til nettolønnen skal anføres på den afregningsblanket, som lønmodtageren får samtidig med lønudbetalingen.

Hvis det ved slutskatteberegningen viser sig, at lønmodtageren gennem arbejdsgiverens udbetalinger af foreløbige godtgørelser for dyrtid har fået for lidt i godtgørelse, vil det manglende blive godtgjort ham, idet forskelsbeløbet vil blive regnet ham til gode ved slutskatteopgørelsen for 1975. Lønmodtageren får således enten forøget sin overskydende skat eller formindsket sin restskat med forskelsbeløbet. Hvis omvendt lønmodtageren har modtaget for meget i foreløbige godtgørelser fra arbejdsgiveren, vil det for meget udbetalte medføre enten en formindskelse af den overskydende skat eller en forøgelse af restskatten.

Når den endelige godtgørelse for dyrtiden ved slutskattens beregning ikke uden videre foreslås fastsat til de 100 kr. om måneden, hænger det sammen med, at et antal lønmodtagere f.eks. blandt unge under uddannelse, kun har lønindkomst i kortere perioder. Efter forslaget vil disse lønmodtagere hos deres arbejdsgiver få udbetalt foreløbige godtgørelsesbeløb for de forholdsvise korte tidsrum, hvor de har haft lønnet arbejde. En del af disse lønmodtagere vil kun have haft lønindkomst i nogle få ferieuuger og i den forbindelse have fået en foreløbig godtgørelse på f.eks. 50-100 kr. Det forekommer imidlertid mindre rimeligt, hvis de samme lønmodtagere ved slutopgørelsen skal have deres godtgørelse for dyrtiden forøget til det fulde beløb på 900 eller 1.000 kr. For at undgå dette foreslås der fastsat en særlig overgrænse for godtgørelsen på 10 pct. af A-indkomsten og indtægten om bord i 1975. Denne grænse vil bevirke, at man for at få den maksimale godtgørelse på 1.000 kr. skal have haft en lønindkomst m.v. på mindst 10.000 kr. i 1975.

Udgangspunktet må naturligvis være, at ordningen bør omfatte netop den personkreds, som går glip af de dyrtidsportioner, der udløses af januarpristallet. Da man imidlertid ikke råder over et register, der nøje kan afgrænse denne kreds, må man på grundlag af de oplysninger, som i forvejen findes i de eksisterende offentlige registre, søge at finde frem til en kreds, der tilnærmelsesvis omfatter de

personer, man ønsker at yde en godtgørelse. Det forhold, at der med meget kort varsel skal iværksættes en løbende, foreløbig udbetaling af godtgørelse for dyrtid i forbindelse med arbejdsgiverernes lønafregning, gør det i øvrigt nødvendigt, at kredsen af berettigede fastlægges efter enkle og klare retningslinier.

På denne baggrund bestemmer lovforslaget, at godtgørelsen som hovedregel skal tilkomme alle personer med A-indkomst herunder de pensioner, som ifølge forslaget til lov om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag m.v. ikke skal forhøjes med de nævnte dyrtidsportioner. Derimod giver andre pensioner som f.eks. folkepension, private pensioner og udbetalinger i henhold til forsikringer og indekskontrakter samt fra Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke ret til en godtgørelse. Indtægt om bord (sømandsindtægt) skal ligesom lønindtægt i land give ret til godtgørelse. Ved beregningen af det endelige godtgørelsesbeløb, der indgår i slutopgørelsen, bygger man af praktiske grunde på A-indkomsten (bortset fra de nævnte pensioner m.v.) og indtægten om bord i hele året 1975, uanset at de foreløbige udbetalinger normalt er samlet i de sidste 9-10 måneder af 1975, og uanset at de dyrtidsportioner, som lønmodtagerne går glip af, egentlig vedrører tidsrummet fra marts/april 1975 og året ud. Disse afgrænsninger medfører, at godtgørelsen for dyrtid kun tilnærmelsesvis kommer til at omfatte netop den kreds, som har en dyrtidsreguleret indkomst, som omfattes af de bortfaldne dyrtidsportioner.

Efter lovforslaget skal finansministeren være berettiget til at undtage grupper af A-indkomster fra ordningen. Det er meningen bl.a. at holde de transbestemte sociale ydelser uden for. Det samme gælder understøttelse ved strejke og lockout.

Når de sociale pensioner og de private pensioner er undtaget fra forslaget, hænger det sammen med, at lovforslaget om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag m.v. ikke vil medføre ændringer i disse pensioners dyrtidsregulering. Personer, som ved siden af folkepensionen og en privat pension har en A-indkomst eller indtægt om bord, vil imidlertid kunne opnå godtgørelse efter de almindelige regler. Pensionsindtægten tæller blot ikke med ved beregningen af godtgørelsesbeløbet.

Godtgørelsesordningen omfatter sygedagpenge både i arbejdsgiverperioden og efter denne periodes udløb; men ordningen omfatter ikke arbejdsløshedsunderstøttelse. Som tidligere nævnt er det desuden meningen at holde de transbestemte sociale ydelser udenfor.

Lønindtægter, der ikke er A-indkomst, falder uden

for ordningen. Det gælder f.eks. løn til privat hushjælp.

Da der alene bør ydes lønmodtageren ét foreløbigt godtgørelsesbeløb i perioden, bestemmer lovforslaget, at det kun er den arbejdsgiver, som er i besiddelse af lønmodtagerens hovedskattekort (herunder frikort) eller sømandsskatte kort, der skal og kan udbetale den foreløbige godtgørelse. Det gælder også for lønmodtagere, som beskattes med brutto-trækprocent.

Det vil nærmere blive overvejet, om det er muligt at udforme en ordning, hvorefter godtgørelsen ikke ydes til persongrupper, som kun lejlighedsvis har lønnet arbejde.

Arbejdsgiverne skal efter lovforslaget have dækning for udgifterne til de foreløbige godtgørelsesbeløb ved at modregne de udbetalte beløb i den kildeskat, som de månedsvise indbetaler til kildeskattedirektoratet. I de — antagelig ret få — tilfælde, hvor arbejdsgiverens udbetaling af godtgørelse overstiger den indeholdte skat, skal han have forskelsbeløbet udbetalt efter regler, som fastsættes af finansministeren.

Der skal efter forslaget ligeledes fastsættes regler for, i hvilket omfang arbejdsgiverne over for skattemyndighederne skal gøre rede for deres udbetalinger af godtgørelsen.

Udgifterne til godtgørelsen for dyrtiden foreslås afholdt af staten. De samlede udgifter kan rent skønsmæssigt anslås til ca. 2.000 mill. kr.

Med hensyn til den administration, som ordningen vil medføre, bemærkes, at lovforslaget knytter godtgørelsen for dyrtiden til det eksisterende kildeskattesystem og de dertil knyttede myndigheder og funktioner. Det må antages, at ordningen vil medføre et begrænset merarbejde for arbejdsgiverne og skattemyndighederne.

- 1) *Arbejdsgivernes opgaver* går i korthed ud på
 - at udskille den berettigede personkreds,
 - at foretage udbetalinger af godtgørelsen,
 - at modregne udbetalte beløb i indeholdt kildeskat,
 - at orientere skatteyderen ved lønudbetalingen om det foreløbige godtgørelsesbeløb og
 - at orientere skattevæsenet om den nettoskat, som fremkommer, når den foreløbige udbetaling trækkes fra den indeholdte kildeskat.

Funktionerne er forholdsvis enkle og knytter sig i det store og hele til det arbejde, som arbejdsgiverne i forvejen har med kildeskatten.

- 2) Efter lovforslaget skal *skattevæsenet* varetage følgende opgaver:

a. Skattevæsenet yder arbejdsgiverne dækning for de foreløbige udbetalinger, idet beløbene af arbejdsgiverne modregnes ved afregningen af indeholdt kildeskat, og der ydes en kontant refusion for de foreløbige udbetalinger, når disse ikke kan modregnes i de indeholdte A-skatter.

b. Ved ligningen for indkomståret 1975 udskiller ligningsmyndighederne de A-indkomster og sømandsindtægter, som danner grundlag for beregningen af godtgørelsen. Indkomsterne markeres og indberettes, således at de kan indgå i beregningen af slutskatten for indkomståret 1975.

c. På grundlag af oplysningerne om størrelsen af A-indkomsten og sømandsindtægten beregner kildeskattedirektoratet som led i slutskatteberegningen for 1975 det endelige godtgørelsesbeløb. Ved slutopgørelsen tages der hensyn til både det beregnede endelige godtgørelsesbeløb og de foreløbige udbetalinger. Det sker ved, at den beregnede indkomstskat til staten reduceres med det beregnede endelige godtgørelsesbeløb, og den betalte skat reduceres med den foreløbige udbetalte godtgørelse. Hvis de foreløbige udbetalinger afviger fra det beregnede endelige godtgørelsesbeløb, vil dette blive reguleret gennem en forøgelse eller en formindskelse af enten restskatten eller den overskydende skat.

d. Den kommunale ligningsmyndighed tager stilling til klagemål vedrørende de foreløbige udbetalinger. Desuden udøver den kommunale ligningsmyndighed en vejledende virksomhed over for både arbejdsgivere og lønmodtagere.

e. Den fornødne kontrol med udbetalingerne henlægges til de kommunale ligningsmyndigheder som led i kildeskatteordningens arbejdsgiverkontrol. Der er formentlig kun i begrænset omfang behov for kontrol med beregningen af den enkelte foreløbige udbetaling.

f. Landsskatteretten tager stilling til klager vedrørende beregning af det endelige godtgørelsesbeløb. Da reglerne om beregningen af godtgørelsen er forholdsvis enkle, må det antages, at der kun bliver tale om ret få klagesager vedrørende godtgørelsen for dyrtiden.

Til de enkelte lovbestemmelser bemærkes:

Til § 1.

Kredsen af personer, som er omfattet af ordningen, er nærmere afgrænset i stk. 1. Det drejer sig om skattepligtige, som i indkomståret 1975 har haft A-indkomst (bortset fra de sociale pensioner og visse andre A-indkomster, jfr. stk. 2, 4.-7. pkt.) eller indtægt om bord (sømandsindtægt).

Det endelige godtgørelsesbeløb er fastsat i stk. 2. Godtgørelsen udgør som hovedregel 100 kr. om måneden for perioden 1. marts-31. december 1975. Godtgørelsen dækker således de måneder i 1975, hvor de dyrtidsportioner, der udløses af januarpristallet, i almindelighed skulle have været udbetalt.

For visse persongrupper med dyrtidsreguleret løn m.v. vil bortfaldet af de nævnte dyrtidsportioner imidlertid indtræde på et senere tidspunkt end den 1. marts 1975. Det gælder for mange offentligt ansatte og for visse offentlige pensioner. For disse grupper skal der efter lovforslaget ske en begrænsning af retten til godtgørelse for dyrtid, idet der kun skal ydes godtgørelse med 100 kr. om måneden fra det tidspunkt, hvor dyrtidsportionerne falder bort, og indtil udløbet af 1975. Det samlede godtgørelsesbeløb for indkomståret 1975 skal efter forslaget højst kunne udgøre 10 pct. af A-indkomsten og indtægten om bord i hele 1975. Ved beregningen af de 10 pct. medtages de af lov om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag omfattede statstjenestemandspensioner m.v. Det hænger sammen med, at bortfaldet af januardyrtidsportionerne også skal omfatte disse offentlige pensioner. Derimod skal der ved beregningen af de 10 pct. ses bort fra de sociale pensioner (folkepension, invalidepension og enkepension) og fra private pensioner, løbende udbetalinger i henhold til forsikringer eller indekskontrakter samt udbetalingerne fra ATP. Det samme gælder visse former for A-indkomst, som efter finansministerens bestemmelse specielt undtages fra ordningen. En sådan bestemmelse vil blive truffet med hensyn til de transbestemte sociale ydelser og understøttelser ved strejke og lockout.

Hvis indkomsten i 1975 er så stor, at 10 pct.-reglen ingen betydning får, vil den skattepligtige have ret til godtgørelse også for de måneder i perioden (normalt 1. marts-31. december 1975), hvor han måtte være uden nogen indtægt.

Medens reglerne om det endelige godtgørelsesbeløb findes i § 1, indeholder § 2 regler om arbejdsgivernes løbende udbetalinger af den foreløbige godtgørelse.

§ 1, stk. 3, handler om beregningen af godtgørelsen for dyrtiden, hvor indkomstansættelsen kun omfatter en del af et år. Her skal indkomsten forinden skatteberegningen omregnes til en helårsindkomst. Godtgørelsen skal imidlertid i modsætning til skatterne beregnes på grundlag af A-indkomsten, forinden denne omregnes til helårsindkomst.

Til § 2.

§ 2 indeholder regler om arbejdsgivernes løbende udbetalinger af foreløbige godtgørelsesbeløb. Den lø-

bende udbetaling af den foreløbige godtgørelse strækker sig som hovedregel over perioden 1. marts-31. december 1975. For de persongrupper, der er nævnt i forslagens § 1, stk. 2, 2. pkt., påbegyndes den løbende udbetaling dog på et senere tidspunkt end 1. marts 1975.

Udbetalingerne skal foretages af den, der efter kildeskattelovens § 46 har pligt til at indeholde skat af A-indkomsten. Om bord på skibe, som er omfattet af sømandsskatteordningen, foretager skibsføreren udbetalingerne på rederiets vegne. Det er kun den arbejdsgiver, som er i besiddelse af den skattepligtiges hovedkort (herunder frikort) eller sømandsskattekort, som skal og kan foretage udbetaling af den foreløbige godtgørelse. Det er i den henseende uden betydning, om den skattepligtige beskattes på grundlag af bruttotrækprocent.

Finansministeren fastsætter nærmere regler om de foreløbige udbetalinger og bestemmer størrelsen af de foreløbige godtgørelsesbeløb pr. uge og dag. Ved fastsættelsen af disse satsers må det tilstræbes, at indkomstmottagerne gennem de foreløbige udbetalinger (som regel i løbet af 10 måneder), skal kunne opnå fuld dækning for hele det årlige godtgørelsesbeløb for dyrtiden efter § 1, stk. 2, 1. og 2. pkt.

Reglerne om aflønning og dyrtidsregulering af lønningerne er så mangfoldige og vanskelige at overskue, at det er meningen, at både arbejdsgivernes og lønmottageres organisationer skal tages med på råd, når der skal udarbejdes nærmere retningslinier for de foreløbige udbetalinger, og når satserne pr. dag og uge skal fastlægges.

Der ydes ikke nogen foreløbig godtgørelse ved udbetalingen af offentlige, sociale pensioner og private pensioner m.v. Det hænger sammen med reglerne i § 1, stk. 2, hvorefter disse A-indkomster ikke indgår i grundlaget for beregning af de endelige godtgørelser.

Efter § 1, stk. 2, 7. pkt., skal finansministeren kunne bestemme, at forskellige former for A-indkomst holdes uden for ordningen, og efter § 2, stk. 3, 2. pkt., kan det i forbindelse hermed bestemmes, at arbejdsgiveren (den indeholdelsespligtige) ikke skal udbetale foreløbige godtgørelser ved afregningen af sådanne undtagne A-indkomster. Denne sidste bestemmelse, som indholdsmæssigt svarer til § 2, stk. 3, 1. pkt., vil kun blive benyttet i rene undtagelsestilfælde, idet reglerne for, hvornår arbejdsgiverne skal udbetale foreløbig godtgørelse, må være enkle og klare. Det må antages, at bestemmelsen vil blive benyttet på de transbestemte sociale ydelser og understøttelse under strejke og lockout.

Da godtgørelsen er fritaget for indkomstbeskatning, skal arbejdsgiveren ved beregningen af A-skat se bort fra det godtgørelsesbeløb, der skal udbetales i forbindelse med lønafregningen. Det samlede beløb, som arbejdsgiveren skal udbetale, kommer således til at bestå af A-indkomsten (med fradrag af den A-skat, der er beregnet af denne indkomst) samt det beregnede foreløbige godtgørelsesbeløb.

Arbejdsgiveren kan modregne de udbetalte foreløbige godtgørelsesbeløb ved førstkommende afregning af skat. Hvis udbetalingerne undtagelsesvis overstiger de indeholdte skatter, skal skattemyndighederne refundere arbejdsgiveren det overskydende beløb.

Foran under de almindelige bemærkninger er omtalt, hvorledes arbejdsgiverne skal redegøre for de foretagne foreløbige udbetalinger. Efter kildeskattereglerne skal arbejdsgiveren ved hver lønafregning give indkomstmodtageren en skriftlig meddelelse om skattetrækket. Denne meddelelse skal nu udvides, således at den også kommer til at indeholde oplysning om udbetalingen af den foreløbige godtgørelse.

Til § 3.

Efter § 3, stk. 1, skal der ved slutopgørelsen for 1975 efter kildeskattelovens § 60 tages hensyn til de foreløbige udbetalinger af godtgørelse og til den

godtgørelse for dyrtiden, der beregnes efter § 1, stk. 2 og 3. De foreløbige skattebeløb nedsættes således med de foreløbige udbetalinger af godtgørelse, og den beregnede slutskat (indkomstskatten til staten) nedsættes med den endelige godtgørelse for dyrtiden, som er beregnet efter regler i § 1, stk. 2 og 3. Under de almindelige bemærkninger foran er der nærmere redegjort for stillingen, hvor de foreløbige udbetalinger er større eller mindre end den beregnede godtgørelse.

Efter § 3, stk. 2, kan finansministeren bestemme, at de udbetalte foreløbige godtgørelsesbeløb til sømandsbeskattede personer skal anses for endelige godtgørelser for dyrtiden. En sådan bestemmelse vil blandt andet blive truffet for alle ikke-nordiske sømænd om bord på skibe under sømandsskatteordningen.

Til § 4.

§ 4, stk. 1, omhandler klage over skattemyndighedernes beregning af godtgørelsen efter § 1, stk. 2 og 3. Spørgsmålet skal i første række kunne indbringes for landsskatteretten.

§ 4, stk. 2, omhandler klage over arbejdsgivernes nægtelse af at yde en foreløbig godtgørelse. En sådan klage skal ske til den kommunale ligningsmyndighed i den kommune, hvor arbejdsgiverens virksomheder beliggende.